

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ I. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1877 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΑΡΙΘ. 119.

Συνδρ. έτησίαι 'Αθηνών Δρ. 1.—
 • » 'Επαρχιων » 1.20
 • » 'Εξωτερικόν » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν οδοι 'Ερμού αριθ. 79.

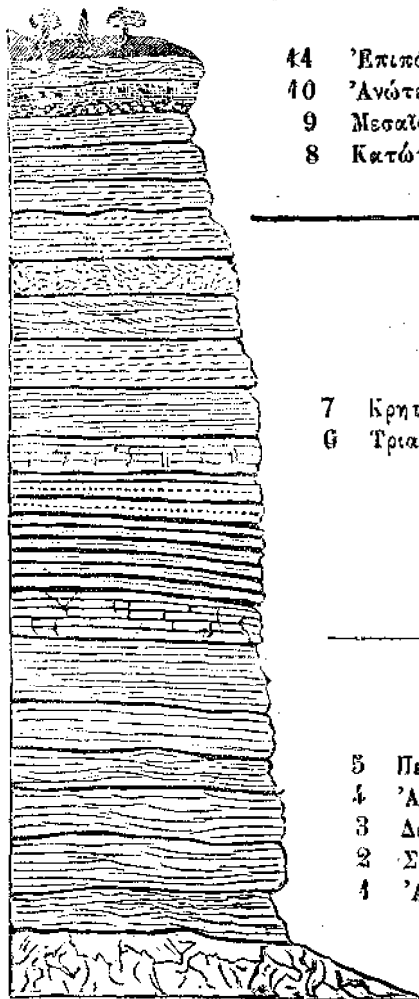
Είς ουδένα, εκτός των τακτικων αβτης ανταποκριτων, σέλλεται η εφημερις των «Παιδων» άνευ προπληρωμης.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΟΝ ΤΡΙΤΟΙΕΝΕΣ

ΜΕΣΟΖΟΙΚΟΝ 4 ΔΕΥΤΕΡΟΕΝΕΣ

ΠΑΛΑΙΟΖΟΙΚΟΝ 3 ΤΡΙΤΟΙΕΝΕΣ

ΠΑΛΙΗ

44	'Επιπόλαια ιζηματα	}	2000
40	'Ανώτερον		
9	Μεσαίον		
8	Κατώτερον		

7	Κρητιδικόν η κιμωλιοσχον	4,400 ποδ. παχύ.
6	Τριαδικόν και βολιθικόν	2,500 » "

5	Περμιανόν	2,000 ποδ. παχύ.
4	'Ανθρακοφόρον	10,000 » "
3	Δεβονιανόν η παλαιός ερυθρός φαρμίτης	9,000 » "
2	Σιλουριανόν	30,000 » "
1	'Αζωϊκόν και καρβριανόν	26,000 » "

Τους θέλοντας να μάθωσι περισσότερα περί των διαφόρων τούτων στρωμάτων της Γης και της συμφωνίας αυτών προς τας εξ ημέρας της υπό του Μωύσεως ιστορουμένης δημιουργίας παραπέμπομεν εις τὸ ἐξαιρέτων βιβλίον του Μακαρίτου επισκόπου 'Αργολίδος Πετρούλια, εβρισκόμενον ἐν τῷ καταστήματι των 'Αγίων Γραφῶν.

ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΖΩΩΝ

(*Επιστολή του Συντάκτου)

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Αὐγούστου ὑπεσχέθην εἰς Ἀγγλίας εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μου νὰ δώσω βραχεῖαν τῆν περιγραφὴν τῶν κυριωτέρων ζώων, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὸν περίφημον ἐκεῖνον κήπον τοῦ Λονδίνου, καὶ ἤδη ἔρχομαι μὲ τὰς φώκας.

Αἱ φώκαι, ἂν καὶ ζοῦν ἐντὸς τῶν ὑδάτων καὶ ὁμοιάζουσι πολὺ μὲ τοὺς ἰχθύς, δὲν ὑπάγονται ὁμῶς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰχθύων, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν μαστοφόρων· εἶναι δὲ ζῶα συναγελαστικά, δηλ. ζῶσι κατὰ κοπάδια καὶ συνήθως εἰς τὰς βορείους θαλάσσας, ὅπου κατὰ τὸν Μάιον ἐκλέγουσιν κατάλληλόν τινα τόπον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκεῖ γενναῖον καὶ ἀνατρέφουσι τὰ νεογνά των.

Αἱ φώκαι εἶναι ζῶα ἔξυπνα καὶ ἐξημεροῦνται εὐκόλως, διδάσκονται δὲ νὰ κάμνωσι διὰ φορα πράγματα, τὰ ὅποια δεικνύουσιν ὅτι ἔχουσι ἀρκετὴν νοημοσύνην.

Δύω τοιαῦται φώκαι εὐρίσκονται εἰς τὸν Ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου, ἐντὸς στρογγύλης τινὸς δεξαμενῆς (στέρνας) ἐπίτηδες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κτισθείσης, εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁποίας εἶναι κατεσκευασμένον ἀπὸ σανίδας μικρὸν τι πάτωμα, ὀλίγον τι ἐξέχον τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἴσταται μία καθέκλα. Τὸ πάτωμα τοῦτο χρησιμεύει διὰ τὰς φώκας νὰ ἀναπαύωνται ἐπ' αὐτοῦ, ἰδίως τὸν χειμῶνα, ὅταν ἦναι ἥλιος, διότι τὸν ἀγαποῦν πολὺ.

Ὁ φύλαξ αὐτῶν, τὸν ὅποιον ὑπεραγαποῦν καὶ ὑπακοῦν, πρὸς διασκέδασιν τῶν θεατῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματός των, τὰς προτάζει νὰ κάμωσι διάφορα παιγνίδια. Καὶ πρῶτον μὲν σφουρίζει καὶ ἀμφότεραι διευθύνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς δεξαμενῆς, ὅπου αὐτὸς ἴσταται, ἔπειτα τὰς λέγει νὰ ὑπάγουν νὰ ἀναδοῦν ἐπὶ τοῦ πατώματος καὶ νὰ σταθοῦν ὄρθαι ἐπὶ τῆς καθέκλας, ἐνῶ δὲ εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν καὶ στάσιν ἐκείνην, ταῖς ῥίπτει ψαράκια ὅπως τὰ παιδιὰ ῥίπτουσι ψωμί εἰς τοὺς σκύλους, ἐκεῖναι δὲ εἶναι τόσον ἐπιτήδειαι καὶ εὐστοχοί, ὥστε κανὲν δὲν ἀφίησιν νὰ τὰς διαφύγῃ. Μετὰ τοῦτο διὰ νὰ δείξῃ πόσον ταχεῖς εἶναι εἰς τὸ κολυμβήσασθαι, ῥίπτει ψαράκια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καθ' ἑλπίην τὴν δεξαμενὴν καὶ τότε βλέπει τις μὲ ὅποιαν θαυμαστὴν ἐκκινήσασθαι τὰ σπύγγου καὶ τὰ καταβροχθίζουσι. Ἐπειτα τὰς διατάττει νὰ ἀναδοῦν εἰς τὰ πλάγια τῆς δε-

ξαμενῆς, τὰ ὅποια εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὰ, καὶ τὸ κάμνωσι μὲ πολλὴν ταχύτητα καὶ ἐπιτηδεύματα.

Τελευταίον, ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ γεῦμά των, τὰς προσκαλεῖ, λέγων, «ἐλάτε τώρα νὰ μὲ φιλήσετε» καὶ ἐκεῖναι ὡς καλὰ καὶ εὐπειθῆ παιδιὰ διευθύνονται πρὸς αὐτὸν, ἀνέρχονται τὸν τοῖχον τῆς δεξαμενῆς καὶ θέτουσι τὰ χεῖλη των εἰς τὰ χεῖλη τοῦ φύλακος, μετὰ τὸ ὅποιον ἐκπνέουσι εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἀναπαύονται, οἱ δὲ θεαταὶ ἀναχωροῦν.

Πόσον ὠραῖον τὸ θέαμα τῆς ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας εἰς τὰ ἄλογα ζῶα! Πόσον δὲ ὠραιότερον καὶ εὐχαριστότερον εἰς τὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια εἶναι προωρισμένα διὰ τὴν αἰωνιότητα!

Ἐπεθῆμουσι πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀνυπότακτα παιδιὰ νὰ ἐβλεπον τὰ ἄλογα ἐκεῖνα ζῶα καὶ νὰ ἐλάμβανον μαθήματα ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας ἀπ' αὐτά.

Πρὸς ἐκτενεστέραν περιγραφὴν τῆς φώκης παραπέμπω τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μου, ἰδίως τοὺς μὴ ἀναγνώσαντας περὶ αὐτῆς, εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ἡ εἰκὼν τῆς φώκης.

*ΛΕΓΕΤΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.

Ἡ εὐγενὴς σύζυγος περιφήμου τινὸς ζωγράφου τῆς Ἀμερικῆς, ἤξεύρουσα ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς πάσας τὰς ἀρετὰς, ἀπεφάσισε νὰ τὰ διδάξῃ μίαν τοῦλάχιστον, τὴν ὅποιαν ἐθεώρησεν ὡς τὴν οὐσιωδεστάτην καὶ τὴν βάσιν πολλῶν ἄλλων ἀρετῶν, δηλαδὴ *εὐπειθῆ φιλαλήθειαν*. Ὅθεν ἐξώρισεν ἀπὸ τὴν παιδαγωγίαν τῆς τὸν φόβον καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέσα, τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ συντείνωσι εἰς τὸ νὰ κάμωσι τὰ τέκνα τῆσιν παραμορφώσωσι τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἠθέλον ἰδεῖ, ἢ ἀκούσει, ἢ πράξει. Μὲ πολλὴν ὑπομονὴν δὲ κατάρθωσε νὰ γείνωσι τὰ τέκνα τῆς γνωστὰ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν διηγήσεών των καὶ τὴν ἀφοβίαν, μὲ τὴν ὅποιαν ὁμολογοῦσι τὰ σφάλματά των.

Μίαν ἡμέραν κύριός τις ἐπισκέφθη ταύτην τὴν κυρίαν, καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεφάσισε νὰ τὴν περιμείνῃ ὀλίγον, ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἤρχεις νὰ παίξῃ μὲ τὸ μικρὸν παιδίον τῆς, Παῦλον ὀνομαζόμενον. Οὗτος δὲ ἀμέσως δώσας εἰς αὐτὸν βιβλίον τι, εἶπε, «Κύριε, παρακαλῶ νὰ μ' ἀναγνώσητε ἐν παραμυθίαι ἀπὸ τοῦτο τὸ βιβλίον.» «Μετὰ χαρᾶς» ἀπεκρίθη ὁ Κύριος, καὶ λαβὼν τὸ παιδίον ἐπὶ τῶν

γονάτων του, τῷ ἀνέγνωσε τὴν ἱστορίαν δει-
λου τινος παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐτρόμαξε προσ-
βληθὲν ὑπὸ τινος σκύλου, ἐνῶ ἄλλο παιδίον ἀν-
δρείον τὸν ἀντέκρουσε καὶ τὸν ἀπεδίωξεν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως, ἠκολούθη-
σεν ἡ ἐξῆς συνδιάλεξις·

Κύριος. Λοιπὸν, Παῦλε, βεβαίως σὺ θὰ ἔκα-
μες ὡς τὸ ἀνδρείον ἐκεῖνο παιδίον καὶ θὰ ἀν-
θίστασο εἰς τὸν σκύλον.

Παῖδιον. Ἄχ, κύριε, δὲν θὰ τὸν ἀντέκρουον.

Κ. Εἶμαι βεβαίως, ὅτι δὲν ἤθελες φοβηθῆ καὶ
φύγει.

Π. Μάλιστα, κύριε, θὰ ἐφοβούμην καὶ θὰ
ἐφευγον.

Κ. Ἄλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο ἀξίον ἀνδρὸς
γενναίου.

Π. Τὸ ἤξεύρω, ὅμως θὰ τὸ ἔκαμνον.

Κ. Τί λέγεις! Δὲν πιστεύω ὅτι φοβείσαι
δὰ τόσον πολὺ τοὺς σκύλους!

Π. Μάλιστα, τοὺς φοβοῦμαι. Ὀνειρεύομαι δὲ
συχνὰ τὴν νύκτα περὶ σκύλων καὶ λύκων καὶ
λεόντων καὶ τίγρεων, καὶ ἔπειτα κραυγάζω
καὶ σηκώνομαι καὶ ζητῶ καταφύγιον πλησίον
τῆς μητρὸς μου, ἡ ὁποία μὲ περιγελά καὶ
λέγει ὅτι ἀπλῶς ὠνειρεύομαι. Μόλον τοῦτο
φοβοῦμαι.

Κ. Πῶς λέγεται τοῦτο; Δὲν εἶναι δειλία;

Π. Βεβαίως. Πλὴν ἠξέυρετε, ὅτι εἶμαι δειλός.
Ἡ μήτηρ μου λέγει ὅτι εἶμαι δειλός, καὶ εἶναι
ἀληθές.

Κ. Ὅχι Παῦλε, θέλεις καὶ εἶσαι δειλός.

Π. Διόλου δὲν τὸ θέλω. Θέλω νὰ ἦμαι ἀν-
δρείος, πλὴν δὲν εἶμαι. Εἶμαι δειλός τὸ ἤξεύ-
ρετε.

Ὁ Κύριος μὲ πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ εἶπῃ δὲν
κατῶρθως νὰ καταπίσῃ τὸ παιδίον ν' ἀναι-
ρέσῃ τὸν λόγον του. Τὸ βέβαιον ἦτο ὅτι τὸ
παιδίον εἶχε τόσον ἐπιμελῶς διδαχθῆ νὰ λέ-
γῃ τὴν ἀλήθειαν, ὥστε δὲν ἤξευρε πῶς νὰ εἶπῃ
ἄλλο τι παρ' αὐτὴν.

Νομίζετε μικροὶ μου ἀναγνώσται ὅτι ὁ
Παῦλος θὰ μείνῃ διὰ παντός δειλός; ὅτι καὶ
τώρα εἶναι δειλός;

DAVIDSON.

ΟΙ ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ.

Οἱ κirkάσιοι κατάγονται ἐκ φυλῆς Ταρτα-
ρικῆς, καὶ διατρουοῖσιν εἰσέτι τὸν νομαδικὸν
βίον καὶ τὸν ληστρικὸν χαρακτήρα τῶν προπα-
τόρων των. Οἱ ἀρχηγοὶ των ἔχουν πολεμικῶ-
τάτην ἔψιν ἐριπποὶ ὄντες φέρουσι πανοπλίαν,

πυρόβολα, βέλη, τόξα καὶ σπάθην, εἶναι δὲ
καὶ ἐξαιρετοὶ ἵππεις.

Αἱ γυναῖκες των θεωροῦνται ὡς αἱ ὡραιό-
ταται τοῦ κόσμου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὡραιό-
της των αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ νὰ πωλῶνται
ὡς δοῦλαι εἰς τοὺς Τούρκους.

Οἱ Κirkάσιοι δὲν εἶναι ἐπιτήδειοι εἰς τὴν
γεωργίαν, ἐνασχολοῦνται δὲ μᾶλλον εἰς τὴν
ἀνατροφὴν ἵππων, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι καὶ πε-
ρίφημοι. Πολλοὶ ἐκ τῶν συνηθειῶν των ὑπερυ-
μίζουσι τὰ ἦθη τῶν ἀρχαίων χρόνων, καθὼς ἀ-
ναφέρονται εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Οἱ γέρον-
τες κάθηνται εἰς τὰς πύλας τῶν χωρίων ὡς
κρῖται διὰ νὰ κρίνουν περὶ τῶν διαφόρων φι-
λονεικῶν, ἢ δ' ἀπόφασίς των, ὅποιαδήποτε
καὶ ἂν ἦναι, γίνεται ἀποδεκτὴ ἄνευ γογγυσμοῦ.

Ἡ φιλοξενία θεωρεῖται ἀπαραίτητον καθῆ-
κον ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ κοινωνικὴ θέ-
σις τοῦ ξένου, πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας
ἐφείλουν νὰ ἐγερθοῦν πρὸς ὑποδοχὴν του, ἐν
ὧσιν δὲ διαμένει μετ' αὐτῶν, ὑπερασπίζονται
αὐτὸν διὰ παντός μέσου καὶ κινδύνου ἐναντίον
τῶν ἐχθρῶν του.

Τόσον μέγα εἶναι τὸ πρὸς τὸ γῆρας σέβας
των, ὥστε ὁ νεώτερος ἀδελφός κατὰ τὴν εἴσο-
δον τοῦ πρεσβυτέρου εἰς τὸ δωμάτιον, ἐγείρε-
ται ἀμέσως καὶ μένει σιωπηλός, ὅταν ἐκεῖνος
ὀμιλῇ.

Ὅστις δῆποτε φονεύσῃ ἄλλον, ἢ θεληματι-
κῶς ἢ ὄχι, καταδιώκεται ἀμέσως ὑπὸ τῆς οἰ-
κογενείας τοῦ φονευθέντος. Ὑπάρχουν ὅμως
μέρη καταφυγῆς, πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ φονεὺς δύνα-
ται νὰ καταφύγῃ καὶ σωθῇ π. χ. εἰάν τις εἰ-
σέλθῃ εἰς οἰκίαν, ὅπου εἶναι γυνὴ, καὶ ἐγγίσῃ
τὴν χεῖρά της, εἶναι ἀσφαλῆς ἐν ὧσιν μένει
ἐκεῖ, εἰάν ὅμως ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν, δύνα-
ται νὰ συλληφθῇ. Ὁ φονεὺς δύναται προσέτι
νὰ ἐξασφαλισθῇ λαμβάνων κρυφίως ἐκ τοῦ οἴ-
κου τοῦ φονευθέντος νεογέννητον βρέφος καὶ
ἀνατρέφων αὐτὸ ὡς ἰδικόν του, καὶ ἔπειτα πάλιν
ἀποδίδων αὐτὸ ὀγιῆς εἰς τοὺς γονεῖς του,
ὅταν μεγαλώσῃ. Ὑπάρχουσιν ἄλλα ἔθιμα τόσο
βάρβαρα, ὥστε δεικνύουσιν ὅτι οἱ Κirkάσιοι δὲν
δύνανται νὰ συγκαταριθμηθῶσι μετὰ τῶν
πολιτισμένων ἐθνῶν τῆς γῆς.

Αἱ διαφοραὶ αὐτῶν φυλαὶ εἶναι εἰς ἀνάσιν
ἐχθραν καὶ πόλεμον, οἱ δὲ αἰχμαλωτιζόμενοι
γίνονται δοῦλοι. Εἰς τοὺς περιγηγνάς διάκειν-
ται ἐχθρικῶς, ἢ δὲ ἐχθρα των πρὸς τοὺς Ῥώσ-
σους εἶναι ἰσχυροτάτη καὶ ἀδιάλλακτος, διό-
τι ἡ Ῥωσσία ἐπὶ αἰῶνας ζητεῖ νὰ ὑποδουλώ-
σῃ τοὺς Κirkάσιους.

Πολλάκις ῥώσοι αξιωματικοὶ ἠρπάγησαν καὶ ἠλευθέρωθησαν μὴ πολὺ τιμὰ λύτρα. Οἱ Κιρκάσιοι δὲν ἔχουν γραπτὴν γλῶσσαν. Τὸ μόνον δὲ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία διε-

τῶν νέων. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκείαν τὸ μεγαλειότερον μέρος εἶναι Μωαμεθανοὶ ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινες χριστιανοί, ἔτι δὲ καὶ εἰδωλοάτραι. Ἡ ἠθικὴ των εἶναι πολὺ χαλαρά.

Οἱ Κιρκάσιοι.

φυλάχθη εἶναι ἡ ποίησις, διότι τὰ ζῶματα καὶ ἄλλα ποιήματα μεταδίδονται ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν. Τὸ κυνήγιον, ἡ ἱππασία καὶ ἡ ξιφομαχία ἀποτελοῦν ὁλόκληρον τὴν ἐκπαίδευσιν

Τὴν κλοπὴν οὐδόλως θεωροῦν ἀμάρτημα, ἡ μόνη δὲ αἰσχὴν εἶναι ἡ ἀνεπιτηδεύτης τοῦ κλέπτου, ἥτις ἀνακαλύπτει τὴν κλοπὴν. Ὅταν δὲ συμβῇ τοιοῦτόν τι, ὁ δυστυχὴς δρεῖλαι νὰ

άνταποδώσει ὅτι ἐκλεψεν ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τῆς φυλῆς· ἐμπαίζεται δὲ καὶ κακοποιεῖται, διότι ἐφάνη τόσον ἀνεπιτήδειος, ὥστε νὰ συλληφθῆ. Ὁ ἤδη ἐξακολουθῶν Ῥωσσοτορχικὸς πόλεμος ἀπέδειξε τοὺς Κιρκασίους σκληροτέρους καὶ αἰμοχαρεστέρους καὶ αὐτῶν τῶν ἀγρίων θηρίων.

Ἄς εὐχόμεθα δι' αὐτοὺς καὶ διὰ πάντας τοὺς ὁμοίους τῶν νὰ ἀνατείλῃ ταχέως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ Εὐαγγέλιον μεθ' ὅλων τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰρήνης, ἀγιότητος καὶ εὐτυχίας, θέλει ἐπεκταθῆ ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς οἰκουμένης.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΦΡΑΥ.

Μεταξὺ τῶν ἀξιεράστων παραδειγμάτων ἀγαθότητος καὶ τρυφερότητος, ἅτινα ἀπαντῶνται εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον, πολλὰ ὀλίγαι γυναῖκες δύνανται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὴν Ἐλισάβετ Φράυ, ἥτις ἠδυνήθη προσέτι νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ αὐτὴ ἠτολμηροτέρα φύσις τοῦ ἀνδρός ἀποτροπιάζεται.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἀνήκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κουατέρων, ἣ το δὲ θυγάτηρ τοῦ Γούρνου. Γεννηθεῖσα τὸ 1780, ἐνυμφεῦθη τὸ 1830, τὸν κόριον Φράυν, ὅστις ἦτο μέλος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας.

Βαθέως συζηνηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν φυλακῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ

πρόντου αἰῶνος, ἤρχισε νὰ σκέπτηται περὶ ἀναμορφώσεως αὐτῶν. Ἐπεσκέφθη δὲ τὴν μεγάλην φυλακὴν τοῦ Λονδίνου (Newgate), ἐντὸς τῆς ὁποίας πλέον τῶν 300 γυναικῶν ἦσαν συσσωρευμέναι ὁμοῦ μετὰ τῶν τέκνων τῶν.

Ῥακένδυτοι καὶ ἀκάθαρτοι καὶ ἄνευ στραμάτων ἐκοιμῶντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐμαγείρευον καὶ ἐπλυνον εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον· ἐκτὸς τούτου ὑπῆρχον ἐντὸς τῆς φυλακῆς καὶ καπηλεῖα, ὅθεν προεμυθεύοντο ρακὶ καὶ ἄλλα πνευματῶδη ποτὰ, ἐπινον δὲ ἐξ αὐτῶν τοσοῦτον, ὥστε πολλάκις καθίσταντο παράφρονες ἐκ τῆς μέθης καὶ μετεχειρίζοντο αἰσχροτάτας λέξεις καὶ τρομερωτάτας βλασφημίας. Κατὰ παράκλησιν τῆς, ἐκλείσθη ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης ἐπὶ τινὰς ὥρας καὶ τόσον ἐπενήργησεν ἐπὶ τῶν καρδιῶν τῶν, ὥστε προθύμως συνεφώνησαν νὰ

ἐπιτρέψωσιν εἰς αὐτὴν νὰ ἀνοίξῃ σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα τῶν.

Ἐίχε τὴν Νέαν Διαθήκην μεθ' ἑαυτῆς, καὶ ἀνέγνωσε τινὰς ἐκ τῶν ἀπλῶν ἱστοριῶν τῆς τρυφερᾶς εὐσπλαγχνίας τοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτο τρόπος εὐσυχάζε καθ' ἡμέραν· δὲν ἤκρεσθη ὅμως μὲ τούτο, ἄλλα διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλων εἰς τὸ ἔργον τοῦ το καί ἔτι κατέπεισε καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ πρόσφορα μέτρα πρὸς ταχίστην βελτίωσιν αὐτῶν.

Ἐλισάβετ Φράυ.

Ἐκάμε προσέτι ὅτι ἠδύνατο ὅπως μετριασθῆ ἡ αὐστηρότης τῆς ποινῆς διὰ τὰ ελαφρότερα

ἐγκλήματα, διότι εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον ἀκόμη καὶ ἡ κλοπὴ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Παρουσιάσθη προσέτι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διὰ τὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς φρικώδους καταστάσεως τῶν ταλαιπώρων ἐκείνων γυναικῶν. Ἡ δὲ εἰς τὴν φυλακὴν ταύτην ἐπιτυχία τῆς ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐνεβαρρύνθη νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ ἄλλας φυλακὰς, καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ καὶ εἰς αὐτάς νέαν τάξιν πραγμάτων. Ἐπεσκέφθη προσέτι καὶ πολλὰς φυλακὰς τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, φέρουσα παντοῦ εὐλογίαν διὰ τῆς φιλοστόργου παρουσίας καὶ τῶν καλῶν τῆς συμβουλῶν.

Ἡ φωνὴ τῆς ἦτο κατ' ἐξοχὴν γλυκεία, ὁ δὲ πρῶτος καὶ φιλόφρων αὐτῆς τρόπος καθυσχάζε καὶ κατεπραῖνε τὰ ἄγρια καὶ τεταραγμένα πνεύματα τῶν φυλακισμένων.

Τὸ μυστήριον ὅμως τῆς ἐπιτυχίας τῆς, ἢ το ἢ προσευχῇ διότι εἰς πάσας τὰς προσπάθειάς τῆς, ἐξήτει τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πλείστοι ἐκ τῶν ταλαιπώρων ἐκείνων γυναικῶν ἐγένοντο δι' αὐτῆς εὐσεβεῖς, καὶ πολλὰς ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἐπιστολάς εὐλογούσας αὐτήν, διὰ τὰς ὁποίας κατέβαλε προσπάθειας εἰς τὸ νὰ φέρῃ αὐτάς εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Δὲν ὑπάρχει ἄραγε, καὶ μεταξὺ τῶν ἑλληνίδων, συμπαθητικὴ τις καρδία, ἥτις νὰ συγκινηταὶ ὑπὲρ τοσοῦτων ἀτυχῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι κατακλειόμενοι εἰς τὰ αὐτὰ δωμάτια μὲ πεπαλαιωμένους κακοφύλους ἐκτίθενται εἰς τὴν θανατηφόρον αὐτῶν ἐπιρροήν, ἀνευ τινὸς μέσου ἱκανοῦ νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρετήν!

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουσι πολλὰι εὐγενεῖς καὶ χριστιανικαὶ καρδίαι καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ὅτι ταχέως τινὲς ἐξ αὐτῶν θέλουσι συμπληρώσει τὰς ἀγαθὰς προσπάθειας τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Οἰκονόμου, ἐγκαινιάζουσαι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτον σύστημα σωφρονισμοῦ διὰ τοὺς παρανομοῦντας, ὅσπερ θέλει ἀποδίδει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας ἀγαθοῦ πολίτας.

Μὲ τοιαῦτα παραδείγματα, ὁποῖον τοῦ νομοθέτου τῆς Σπάρτης Λυκούργου καὶ ἄλλων, ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνὰ χεῖρας, αἱ Ἑλληνίδες ἰδίως πρέπει νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ φιλόφρονον καὶ σωτήριον τοῦτο ἔργον.

ΑΥΔΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ἐπάρχει ὠραῖόν τι ἀνέκδοτον περὶ τῆς βασιλισσῆς τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὁποῖον ἡ παιδαγωγὸς αὐτῆς διηγήθη, καὶ τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη πρὸ καιροῦ εἶναι δ' εὐχάριστον νὰ βλέπη τις μὲ ὁποῖαν μετριοφροσύνην ἡ μικρὰ δωδεκαετῆς Βικτωρία ἐδέχθη τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἐμελλε νὰ καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου. Ἡ ἐπομένῃ ἐπιστολῇ τῆς διδασκαλισσῆς πρὸς αὐτὴν τὴν βασίλισσαν τῆς ὑπενθυμίζει τὸ συμβάν τοῦτο τῆς νεότητός τῆς.

«Μεγαλειότητι.

«. . . Εἶπον εἰς τὴν Δούκισσαν τῆς Κέντ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης σας ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε τὴν σειράν σας εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου. Ἡ Δούκισσα μήτηρ σας ἦτο τῆς αὐτῆς γνώμης, ἐγὼ δὲ ἔθεσα τὸν πίνακα τῆς γενεαλογίας εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας, τὸ ὁποῖον ἀνεγινώσκετε. Ἀφοῦ δ' ὁ διδάσκαλος κύριος Δάβις εἶχε φύγει, ἡ Μεγαλειότης σας ἠνοήξατε τὸ βιβλίον, καὶ παρατηρήσασα τὸν Πίνακα εἶπετε, «Δὲν εἶδον ποτὲ αὐτὸ τὸ χαρτίον.»

«Δὲν ἐκρίθη καλὸν νὰ τὸ ἴδῃτε πρότερον, Πριγκιπέσσα», εἶπον ἐγώ. «Βλέπω ὅτι εἶμαι πλησιέστερον εἰς τὸν θρόνον παρ' ὅτι ἐνόμιζον.» «Μάλιστα Πριγκιπέσσα», ἀπεκρίθη ἐγώ. Μετ' ὀλίγον σεῖς ἐπροσθέσατε — «Βεβαίως, πολλὰ παιδιά θὰ ἐκαυχῶντο διὰ τοῦτο, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν δυσκολίαν τῆς θέσεως. Ἐπάρχει τῷ ὄντι πολλὴ μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσοτέρη εὐθύνη.» Ἀφοῦ εἶπετε τὰς λέξεις ταύτας, μοι ἐδώκατε τὴν μικρὰν σας χεῖρα, καὶ εἶπετε, «θὰ προσπαθῶ νὰ ἦμαι καλὴ. Ἐννοῶ δὲ τώρα διατὶ μὲ ἐσυμβουλευσατε πάντοτε νὰ μάθω Λατινικά. Αἱ ἐξαδέλφαι μου Μαρία καὶ Λυούστα, δὲν ἔμαθόν ποτε, ἀλλὰ σεῖς μοι εἶπετε ὅτι ἡ Λατινικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ βῆσις τῆς Ἀγγλικῆς γραμματικῆς, καὶ ὅλων τῶν ὠραίων ἐκφράσεων, καὶ ἐγὼ ἐσπούδασα καθὼς μὲ ἐσυμβουλευσατε ἀλλὰ τώρα ἐννοῶ καλλιτέρα τὸν σκοπόν,» καὶ μοι ἐσφίγγατε ἐκ νέου τὴν χεῖρα, προσθέσασα, «θὰ ἦμαι καλὴ.»

Ὅσον ὠραῖον τὸ διήγημα! Φαντασθῆτε, μικραὶ μου ἀναγνώστρια, τὴν μικρὰν ἐκείνην κόρην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ἰδέα ὅτι ἐμελλε νὰ γείνη βασίλισσα, ἐνέπνευε φόβον, καὶ ἥτις ἐννοεῖ πολὺ καλὰ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς βασιλικῆς θέσεως, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῆ μὲ ἄλλας λέξεις, εἰμὴ ἐκείνας τὰς ὠραίας καὶ παιδικῆς, «θὰ προσπαθῶ νὰ ἦμαι καλὴ!» καὶ μὴ θαυμαστετε, ἐν δύνασθε, μὲ τὸ ὠραῖον τοῦ χαρακτῆρός τῆς. Τῷ ὄντι δὲ ἐπραγματοποίησε τὴν

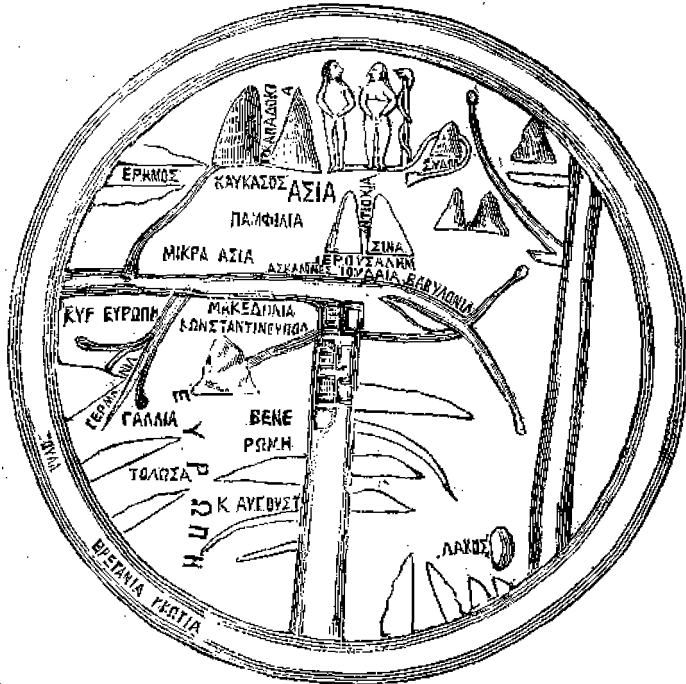
ἀπόφασίν της, ἀποκατασταθεῖσα οὐ μόνον ἡ καλλίστη βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ μία τῶν ἐναρέτωτάτων γυναικῶν, ὅσαι ποτὲ ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΓΝΩΜΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἰδὲ προηγούμενον φύλλον)

Τελευταῖον ὑπάρχει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Τουαίνου χειρόγραφός τις ἔρμηνεία τῆς

Σχῆμα τῆς γῆς.

Ἀποκαλύψεις, τὴν ὁποίαν οἱ κριτικοὶ ἀνάγουν εἰς τὸν 10ον αἰῶνα μ. Χρ., πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐγράφη κατὰ τὸν 8ον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο συνοδεύει χάρτης, πανομοιότυπον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προκειμένη εἰκὼν, ὅστις, ὡς φαίνεται, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κύκλον ἐπίπεδον, πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὁποίου ἴστανται ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐα μετὸν ὄφιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν, καὶ τὴν Ἀσίαν μετὰ δύο ὑψηλοτάτων ὄρεων πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὰ κάτω δὲ ἡ Βρετανία μετὰ τῆς Σκωτίας κλ.

Ἡ θεωρία τοῦ πίνακος τούτου μετὰ τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας σήμερον ἔχομεν, θὰ διεγείρῃ βεβαίως τὸ μείδιμα τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, καὶ ὅμως ἅπας ὁ τότε κόσμος ἐπίστευεν οὕτως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΥΠΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τῶν εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα, ἦτο ἐνταυτῷ εἰς τῶν ἐξοχωτάτων διὰ τὴν ταπεινοφροσύνην του. Ἐνόσειτο δ' ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ εἰς τὴν γερωντικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἡ βασίλισσα τῷ ἐδώρησεν ἄμαξαν, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἕνεκα τοῦ γῆρατος ἀπὸ τοῦ νὰ περιέρχηται, ὡς πρότερον, ὅπου ᾔθελεν.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἠναγκάσθη νὰ δεχθῆ τὸ δῶρον, διότι δὲν ᾔθελε νὰ προσβάλῃ τὴν βασίλισσαν μὴ δεχόμενος αὐτὸ ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῆ ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτὸν, τὴν μεταχειρισθῆ κυρίως πρὸς μεταφορὰν ἀσθενῶν εἰς τὰ νοσοκομεία, ὅταν δὲ ὤχρητο ἐπ' αὐτῆς ὁ ἴδιος, ἐπερνεν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ἀδυνάτους καὶ γέροντας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὰς οἰκίας των, ἡ ὅπου ἄλλοῦ ᾔθελον νὰ ὑπάγωσιν.

Ἐζῆσεν ὑπηρετῶν ἄλλους καὶ οὐχὶ ἑαυτὸν, διὰ τοῦτο ὅταν ἀπέθανε, τὸ 1664, ἄπειρον πλῆθος πτωχῶν συνώδευσε τὴν κηδείαν του καὶ τὸν ἐθήνησαν ὡς καλλίτερον παρὰ φίλον.

Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μία τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν.

«Ἐὰν δὲν ταπεινωθῆτε καὶ γείνηται ὡς τὰ μικρὰ παιδία, ἔλεγεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δὲν δύνασθε νὰ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Ὁ δὲ Πέτρος παραγγέλλει εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ ἐγχομβώσωσιν τὴν ταπεινοφροσύνην: ἦτοι νὰ τὴν οἰκιοποιοῦσιν.

Εἶναι δὲ ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀξίεραστός· τούτου ἕνεκα οἱ ἀληθῶς ταπεινοφρονες εἶναι πάντοτε ἀξιαγάπητοι. Ὅθεν συμβουλευόμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ ἀσκῶνται παιδιόθεν εἰς αὐτὴν.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ Οἱ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΑΥΤΗΣ

Εἰς τὰς ἡμέρας Λουδοβίκου τοῦ 14ου βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀγαθὸς τις καὶ μέγας ἀνὴρ, ἐπιθυμῶν νὰ ἰδρῶσιν νοσοκομείον διὰ τοὺς πτωχοὺς, παρουσιάσθη εἰς τὴν βασίλισσαν Ἀννὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐζήτησε τὴν προστασίαν καὶ βοήθειάν της.

